

ALEKSZANDAR POPOVSZKI

NÉNIKÉK

*Korhadt kapuk előtt a fehér kövön
fekete kendőbe kötött ősz hajjal
szunnyadoznak az alkonyatban*

*Vékony orsóikon
sárga csontos-eres kezükkel
a nappalokat és a fényt fonják*

*Némely alkonyon megtörténik
hogy valamelyik elmarad közülük
mint ahogy végtére elmaradnak*

*a Fények a Napok a Gyapjú és a Gyapot
mert az élet fehér rokkáján
lassan elköti őket*

IOVAN KOTESZKI

ROSSZ IDŐBEN

*A Korábon hó és virág
ezüst kései. Fekete lovon
fehér úton Szekula halad —
Ebfajzat e rossz időben, hova?
Csak az álmon át szűrődik
a halál és az aranyalma
Radika a déli föld hangját
habba rejtette és kiált
Ebfajzat e rossz időben, hova?*

ELUTAZOM MALAYSIÁIG

*Elutazom Malaysiáig
mint a dal fájdalma
mint a lányok hangja
mint az asszonyok sirása
Elutazom Malaysiáig
mint a déli szél
mint a meleg nap
mint a keserű szerelem
Elutazom Malaysiáig
mint egy távoli emlék*